

λασσ(a) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο **2.** Πηγαῖο ὕδωρ/νάμα, spring water/spring, Ἐμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγήν.

πηγνύναι. Πλάσσω/συγκροτῶ, fashion/construct, Ἐμπεδοκλῆς 86 ἐξ ὕν ὅμματ' ἐπηγνύεται εν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη. || **πήγνυσθαι** **1.** Πλάσσομαι/συμπήγνυμαι, be formed/be constructed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὸν δὲ πάγε ν τε βροτοὶ καὶ ἐπεὶ λύθεν, οὐδὲν ἄρδεν εἰσιν 75.1 τῶν δ' ὅστις εἴσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μαρὰ πέπηγε 107.1 ἐκ τούτων γάρ πάντα πεπήγασιν ἀρμοσθέντα **2.** Πήζω/στερεοποιοῦμαι, congeal/be solidified, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἀλλ' ἐπάγη διπῆσιν ἐωσμένος ἡελίοιο. Πρβλ. συμπήγνυσθαι.

πημαίνειν (συνών. *βλάπτειν*, ἀντίθ. *ἀφελεῖν*). Προξενῶ μεγάλη βλάβη/κακουργῶ, cause great injury/commit a crime, Δημόκριτος 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός.

πήρωσις. Ἀναπηρία/βιολογικὴ ἀδυναμία, physical disability/biological weakness, Δημόκριτος 296 γῆρας δλόκληρός ἐστι πήρωσις· πάντ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

πιαίνειν. Παχύνω/πλουτίζω, fatten/enrich, Ξενοφάνης 2.22 οὐ γάρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πίειρα (*γῆ*). Λιπαρὴ (*γῆ*)/εὔφορη, fat (earth)/fertile, Μενέστωρ 6 ἡ δὲ πίειρα (sc. *γῆ*) πάμπαν οὐδενὶ ξυμφέρει φυτῶ.

πικρός (ἀντίθ. *γλυκύς*). Πικρός, bitter, Ἐμπεδοκλῆς 90.1 ὡς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὤρουσεν, δξὺ δ' ἐπ' δξὺ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶ Δημόκριτος 9 νόμῳ ... γλυκὺ ... νόμῳ πικρὸν 125 νόμῳ χροιή, νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρὸν ... ἐτεῇ δ' ἄτομα καὶ κενόν.

πίμπλασθαι. Πληροῦμαι/γεμίζω, be filled/fill, Παρμενίδης 1.13 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων, καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάτρος οὐδός· αὐταὶ δ' αἰθέριαι πλῆρες



ταὶ μεγάλοισι θυρέτροις· τῶν δὲ Δίκη πολύποιος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοὺς 12.1 αἱ γὰρ στεινότεραι πλὴν τοῦ πυρὸς ἀκρήτοι, αἱ δὲ ἐπὶ ταῖς τυχτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἵεται αἴσα· ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἡ πάντα κυβερνᾶ Δημόκριτος 254 οἵκανοι ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς ὀκόσῳ ἀν μᾶλλον ἀνάξιοι ἐόντες ἴωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀνακηδέες γίγνονται καὶ ἀφροσύνης καὶ θοάσεος πίμπλαντα.

πίνειν. Πίνω, drink, Ξενοφάνης 1.17-19 οὐχ ὕβρις πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάντα γηραλέος. ἀνδρῶν δὲ αἰνεῖν τοῦτον δις ἐσθλὰ πίνειν ἀναφαίνει 22.3 πίνειν τα γλυκὺν οἶνον "Ιππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πίνειν μενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν· οὐ γὰρ δή που τὰ φρέατα βαθύτερα ἢ ἡ θάλασσά ἐστιν ἐξ ὧν πίνειν μεν Δημόκριτος 235.5 ὀκόσον ἀν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνειν σιν, αἱ δὲ λῦπαι πολλαί.

πίπτειν. Πέφτω, fall, Ἐμπεδοκλῆς 100.13 ἀλλά μιν εἴργει ἀέρος ὅγκος ἔσωθε πεσὼν ἐπὶ τοίματα πυκνὰ 104 ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσὼν τα 133.3 οὐκ ἐστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ χερσὶ λαβεῖν, ἥπέρ τε μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει. || (τάχ) πεσόντα. Πυθαγόρειοι C3 (DK I 463,13) τὰ δὲ πεσὼν τα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν.

πιστεύειν 1. Πιστεύω/ἔχω ἐμπιστοσύνη, believe/trust, Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοισι πιστεύειν
2. Πιστεύω/είμαι πεπεισμένος, believe/be confident, Ἀρχύτας 3.12 πιστεύοντες ἀμφότεροι διὰ τούτων τὸ ίσον ἔξειν.

πίστις (ἀντίθ. ἀπιστίη) 1. Γνώση, knowledge, Παριμενίδης 1.30 χρεὼ δέ σε πάντα πιθέσθαι ... βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθῆς 8.12-28 οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἴσχυς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸν ... ἀπώσε δὲ πίστις ἀληθῆς Ἐμπεδοκλῆς 71.1 εἰ δέ τι σοι περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἐπλετο πίστις. || Φιλόλαος A 13 (DK I 402,12) Πίστις γε μὴν καλεῖται (sc. ἡ δεκάς), δτι κατὰ τὸν Φιλόλαον δεκάδι καὶ τοῖς αὐτῆς μορίοις περὶ τῶν διντῶν οὐ παρέργως καταλαμβανομένοις πίστιν βεβαίχνειν 2. Ἐμπιστοσύνη, trust, Ἐμπεδοκλῆς 3.10-13 μήτε